

I. kötet.

Budapest, 1886. márczius 21-én.

12. szám.

Azok az öregek.

(Igaz történet.)

Írta: Mikszáth Kálmán.

Az öreg urakat is meg-megszállják a pajkos gondolatok . . .

Mikor a grófné haza utazott néhány napra Magyarországra a birtokát megnézni, Tomándy István grófban ott incselkedett a régi ördög, hogy megczukrozza egy kicsit a szalma-özvegységet.

Az unokaöcsesei is biztatták: egy kis mulatságot kellene rendezni idehaza. *Amolyan* fiatalosat, mint valaha, mikor még . . . Teringette! Hisz önök ugy is tudni fogják, milyen az az *amolyan*.

Igaz, hogy egy őszhaju belső titkos tanácsosnak nem illik, vagy mi . . . de hát nagy város Bécs, ki az ördög tudja azt meg?

A nagy csiny megtörtént. Egy csomó vig hölgyeckét angagiroztak vacsorára az unokaöcsesök. A fényes főuri palota megtelt ledérhahotával, vihánczolás zajával. Folyt a pezsgő és a frivol diskurzus. Néha egy-egy csók is elsattant. A kaczagányos ősök a falakról csodálkozva nézegettek le: soha sem láttak még ők itt ilyen furesa társaságot.

De hát azoktól ki tartson? Hallgatag emberek azok már . . .

Pedig bizony megszólalhattak volna legálább akkor, midőn azt látták, hogy a ezimeres ezüst asztalneműt rendre eleszkamotálják a hölgyeckék, részint a bundácskáik

belső zsebeibe, részint a vállfűzőkbe — és mit tudom én még hová.

A mámoros urak, míg a gyémántokat (a hölgyek szeméit) fürkészték, elfeledkeztek az ezüstről.

Hanem a hú komornyik, John, észrevette, persze csak másnap. Szepegve jelentette urának:

— A dámák elvitték az ezüstünk egy részét. Mi lesz, ha a kegyelmes asszony megtudja?

A gróf meghökkent, elsápadt erre a gondolatra.

— Bizzunk a gondviselésben, John — nyöszörgé kedvetlenül. Hátha nem veszi észre?

Egyes szám ára 16 kr.

Dehogy nem vette észre, dehogy! (Ugyan melyik aszszony nem vigyáz a kanalaira?) Rettentő patáliát csapott megérkeztek a cselédek közt, gyanakodott, inquirált, kombinált (csakhogyan éppen rostát nem forgatott) és nyomban rohant a rendőrséghez.

John se volt rest jelenteni urának a rendőrségre való menetelét, hogy jaj, most azok kifürkészik, mi módon tünt el az ezüstmű.

A grófnak erre kiegészítő ötlete támadt:

— Szaladj utána, fiam John, lesd meg, melyik rendőr-állomásra megy. Az ördögbe is, csak olyan jó ne volna ez a bécsi rendőrség! (Még is jobb Pesten lakni.)

John ur kileste a rendőr-állomást s még az nap délután beállított oda a gróf is.

— Én Tomándy gróf vagyok, — mondá a szolgálattevő rendőrtisztnek — délelőtt itt volt a feleségem, panaszt tenni bizonyos ezüstről.

— Igen. Éppen én vettem fel a jegyzőkönyvet.

— Ah, akkor annál jobb! Csak azt jöttem mondani, hogy az ezüstmű időközben megkerült. Megtalálták egy szekrény alján. Siettem hát, hogy az urakat megkíméljem a fáradságtól.

— Ah, akkor annál jobb! — viszonzá a rendőrtiszt s odairta a jegyzőkönyv alá kék czeruzával: «*megszűnt.*»

Ezzel aztán szerencsésen beveződött ez a kényes ügy. Azaz beveződött volna, ha a grófnőt meg nem veszi egyszer a harag, olvasván a lapokból a rendőrség tehetlenségét.

— Igaz, tökéletesen igaz. Léhák. Haszontalanok. Ime, még csak a fülüket sem mozdítják az én ezüstöm dolgában. Hanem a nyakukra megyek, nem hagyom annyiba!

Váltig csillapította a gróf:

— Ugyan kedves Emelin! Hagyja abba az egészszet. Nem való a magához hasonló rangú hölgynek, hogy ott ácsorogjon a dohányfüstös rendőri odokban. A mi nem megy, nem megy!

Nem szólt az urának, de azért mégis elment Emelin grófnő veszekedni: hogy mi lesz már az ő ezüstjével?

— Miféle ezüstről? — kérde a rendőrtiszt. — Hiszen megkerült!

— Megkerült? Ki mondja azt?

— Egy ur jött hozzám annak idején, kevéssel a grófnő eltávazása után és azt jelentette, hogy már megtalálták az ezüstöt, ne keressük.

— Hogy nézett ki az az ember?

— Egy kopottas öreg ur. Azt állította, hogy ő a grófnő férje.

— Uram, itt egy kolosszális család történt! — kiáltott fel a grófnő.

— Magam is kezdem hinni! — dadogta a rendőr.

— No ez szép história! Tudja, hogy az a tolvaj volt!

— Kétségkívül grófnő... Fájdalom... az én hibám.

Megijedt, könyörgésre fogta a dolgot: beismeri a hibát, szánja-bánja, de ne jelentse fel a grófnő a főnöknek, in-

kább helyrehoz mindent. Megismeri ezer közül azt az embert s ha térdig koptatja is kezét, lábát, megkeríti.

Nyakába vette Bécset, hetekig szaglált, loholt, kutatott, míg végre csakugyan ráakadt egy előkelő kávéházban.

Tomándy gróf éppen Tromp gróf barátjával piquetirozott, egy csupa előkelő gibiczek által körülvelt asztalnál.

A polgáriasan öltözött rendőrtiszt odament közel és félreintette a gróft az ujjával.

— Mit akar? — kérde az érdes, bosszankodó hangon. — Mi az?

— No no öreg -- szólt a rendőrtiszt és a vállára tette kezét.

— Miféle modor ez? — riadt fel az öreg gróf dühösen felugorva.

— Hallgass, kis öreg! — viszonzá a rendőr nyugodtan. Kövess vagy viszlek...

— Ez már szemtelenség! Örült ön? Hogy mer velem így beszélni? Én velem... Hallatlan!

— Ne mókázz, kis öregem. Tudom én ki vagy. Gyere no ide, majd megsugom. Te loptad el a gróf Tomándyné ezüstjeit.

A gróf elsápadt, de csak egy percze, aztán felkaczagott.

— Hisz én vagyok Tomándy gróf.

— Hiszi a piszi, apókám.

Nem is hitte volna, de szerencsére volt a társaságban két generális is, a kik erősítették. Az uniformisnak pedig mindent elhisznek Bécsben. A rendőrtiszt megadta magát, bocsánatot kért, csakhogyan ő Excellentiája még így is kénytelen volt előbb elbeszélni az egész történetet elejétől végig.

— Biz ez kissé komplikált dolog! — mondá a rendőr elgondolkozva.

— Az istenért, csak botrány ne legyen belőle. Csak a feleségem meg ne tudja!

— Adok én a kegyelmes urnak egy jó tanácsot, — sutogta.

— Mi az, kedves jó barátom? Mentsen ki, ha lehet. Örökké hálás leszek.

— Lopjon el még néhány darabot az ezüstműből.

— Hogyan? Én?

— És csináltasson annak a mintájára az ötvösnél anynyit, a mennyi hiányzik. Én akkor aztán felviszem a grófnőnek egy rendőri mesével.

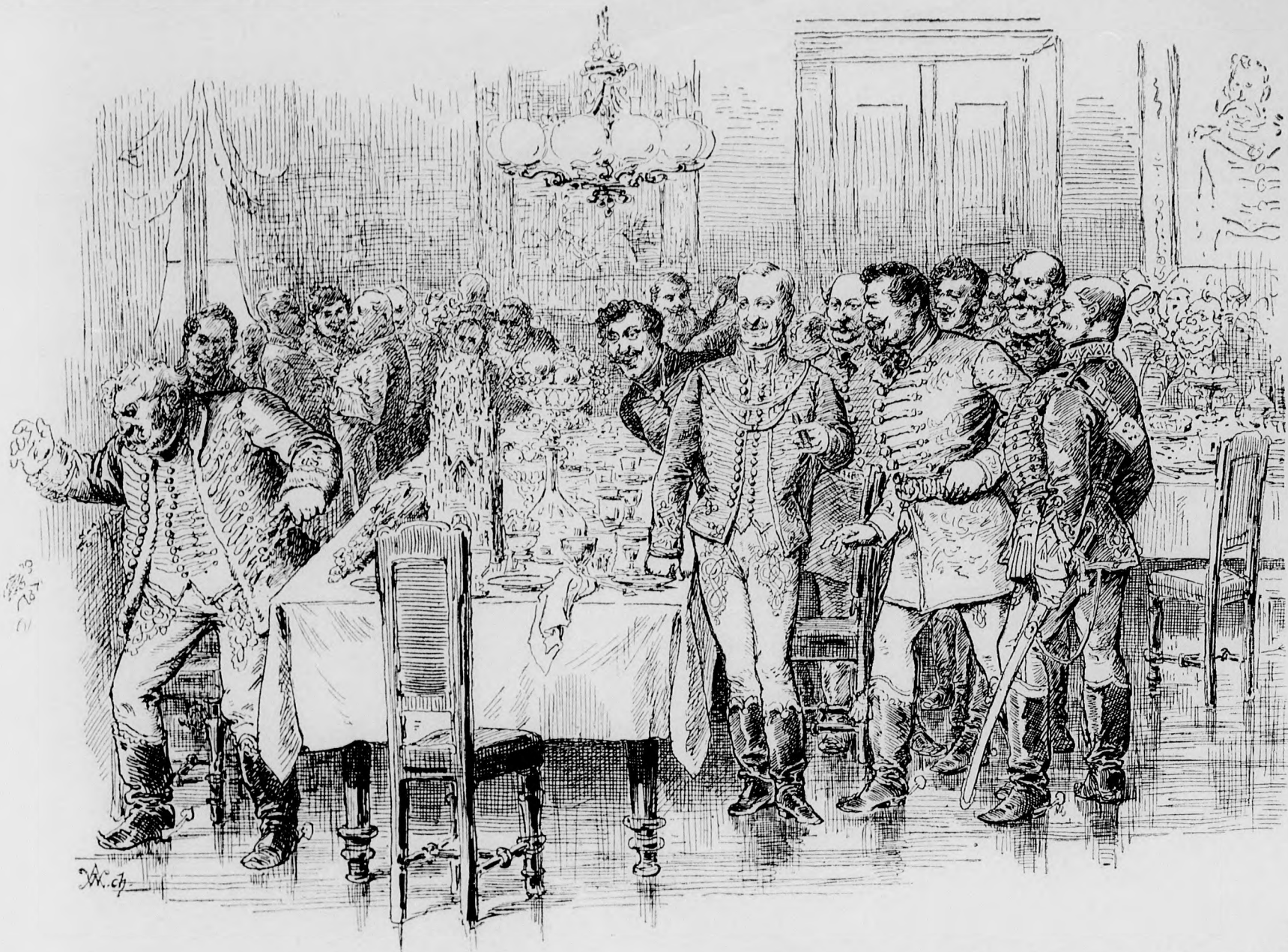
— Ugy ugy! Az Isten is megáldja. Nem kívánom ingyen azt a mesét.

Ugy is lett, az ezüstöt utána csinálták, a rendőr felvitte, a meséjét elmondta, a grófnő elhitte, a gróf meghonorálta, (tudom jobban, mint most ezt az én mesémet a szerkesztő),* egyszóval elmúlt a veszedelem, de megmaradt az a tanulság a feleséges öreg urak számára, hogy nem jó az olyan dolgokat otthon csinálni.

* Hát a két, másfélméter hosszú és négy centiméter átmérőjű, borostyánköves valódi mehádiai meggyfa csibukszár csibukostól semmi?

A ki a szent István tornyát leütötte.

(Krónikás adoma.)

Dicső emlékü József nádor nagy ebédet adott Jászberényben, lévén ő fensége a jász-kunok örökös főkapitánya.

Az asztalt különböző ezüst, porcellán és gipsz figurák díszesítették, a többi között a bécsi szent István templom gipsz öntvényü figurája is, míg mellettök inyt csiklandoztató torták és czukorsütemények terhével birkózott a hosszú asztal.

Ebéd vége felé a palatinus saját kezüleg törte össze az egyik tortát és jó példaadásul torta- és czukordarabkákat tett zsebébe.

No hiszen nem kellett több az öreg Ternye uramnak, Kis-Kun-Majsa város egyik érdemes deputatusának, a ki előtt a szent István templom figurája állott. Vérszemet

kapva, behuzza markát a rókamájjas mente ujjába, s amugy Isten igazában ráüt a gipsz figurára.

Reccs! A magyar menykőcsapás alatt összeomlott a német templom s Ternye uram nagy mohósággal rakta zsebre a darabokat, míg a keresztet szájába vette. Forgatja jobbra-balra a nyelvével, de biz annak nem volt czukor íze; végre is kiköpte az öreg nagy mérgesen azzal: — Az Isten keserves hajnala se győzi harmattal az ilyen tortát!

Az áldott kedélyü nádor, a ki nagy egyéni vonásai mellett a tréfa iránt is fogékony volt, jóízüt nevetett s még azután is sokszor földerült azon, hogy hogy pusztította el a kurucz jász-kun a bécsi szent István templomot?

A mi lehetetlen.

Az apa két fiával sétál az utcán és hallgatja azok élenken előadott falusi élményeit. Többek közt a kisebbik fiu felkiált:

— Papa! szamarat is láttunk! olyan nagy volt olyan nagy volt . . . mint te, papa!

— Az lehetetlen, fiam, olyan nagy szamar nem is létezik!

Hűség jutalma.

— Ne félj, kedves szolgám, — szolt a fukar ur szolgájához. Megemlékezem rólad végrendeletemben; tudom, hogy a hagyomány után jól ihatol.

Megörült a szolga és kitartott legnagyobb hűséggel ura holta napjáig. Mire aztán felbontották a végrendeletet, kintünt belőle, hogy ura egy sós heringet hagyományozott neki. Erre aztán ihatott.

A kis gratuláns.

(A kis Böske a nagypapájához :) Kedves jó nagypapa! születése napjához szerencsét kívánok. Az isten éltesse még igen sokáig, és a mama azt mondta, hogy ha nagypapától egy aranyat kapok, el ne veszitem az uton!

A legyező.

Berreginé úrihölgyet játszik, czifrálkodva kiöltözik, de fősvény levén, maga megy a piacra bevásárlni. Megtörtént azonban egyszer, hogy a selyem nagykendője alól kicsúszott az óriási disznósonka, mire egy czipészinás fölveszi és udvarias bókkal nyújtja át:

— Nagysád, elvesztette a legyezőjét!

Kisvárosi böjt.

Vége van már a farsangnak,
Tánczrend, jelvény, — oda vannak!
Tuskót huznak vén leányok,
S ti allhattok, jó czigányok,
Számotokra nincs banknóta
Hushagyókedd napja óta!

Nem is jön most egyéb számba:
Kehe, nátha, — bolti számla
Minden olyan sötét, komor,
Letört virág, hervadt eszokor . .
Illusion, ékszer, pompa,
Ott hevernek egy halomba.

Hôtel-bérlő most tubákol,
Orra prüsszög még a báltól.
De nem törődött a porral,
Lemosta, ha kellett — borral.
Ámde most már azt se mérnek,
Fidibuszt és vizet kérnek.

Divatárus, keztyüs, czipész
Szomorkodik, mikor kinéz.
Csengős-bongós száznak helyett
Feneketlen sár fog helyet.
Nem hajt most a dandy négyest,
S nem tánczol a kis lány négyest.

Ki lányát még el nem adta,
Otthon ül a tisztos mama,
Végig gondol minden bálon:
«No ne busulj édes lányom;
Lesz még *saison*, lesz majális,
S előadja magát más is!»

Hanem a kis bájos angyal
Nem pirul már, mint a hajnal;
Arcza hava bőjti szint ölt,
Napok után napokat tölt . .
És nem teljesülhet álma,
Nem lesz több bál mostanába'.

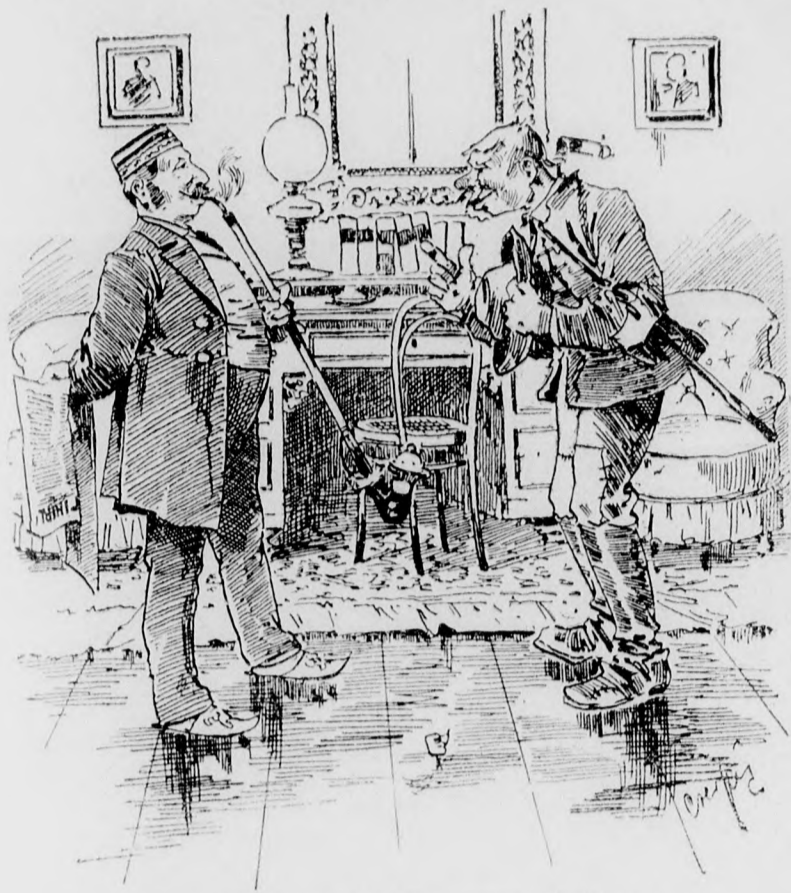
Sok van oly hős agglegény,
Ki még a farsang kezdetén
— Ámbár haja szépen őszül —
Elhatárázta, hogy megnősül!
De hajh, nem volt bátor-kemény,
S maradt végre is agglegény!

Mintha minden kihalt volna,
Nem látsz senkit utcán, boltba'.
Nem kell csipke és tarlatán,
Visszavonult ur és madám,
S *pinkedliző* jámbor papák,
Most azt nézik, hol a pagát?

Künn azonban eső, sár, víz,
Maholnap elhord az árvíz!
Hát az adó?! az egy tenger,
Belevész a szegény ember!
A többiről most hallgatok —
Jaj, szomoru bőjti napok!

Taboly Victor.

A drága beteg.

— Megkövetem, a tekintetes ur a doktor?
 — Az vagyok.
 — A gazdám küldött, a tengeliczi molnár. Arra kéri a tekintetes urat, hogy mert a tehene meg a fia megbetegedett: írna két jó receptet; de mert hogy rossz idők járnak, ne kérhessenek érték sokat a patikában. A fiúé lehet ugy 10 krajczár; a tehéné, az lehet 50—60 krajczár, mert hát az drága állat, százötven forintot vette a gazdám a mult vásáron.

Az elrepült cigánypecsenye.

Ó-Kanizsán Kuka Matyi muzsikus cigánynak téli időben vajmi kevés lévén a keresete, (hjah, Bácskában sem ugy van már, mint volt régen!), kénytetve volt a művész félretenni a hegedüt és csapdájával a hóval takart mezőn

AZ ELREPÜLT CZIGÁNYPECSENYE.

5

varjúkat lesni; a mit aztán sikerült neki megfogni, otthon elkészítve szépen megeszegette.

Egyszer egy egész éjeli muzikaszóért reggelre hat darab piczula ütötte a markát. Nagy pénz volt, őrizte is Matyi, nem lévén még akkor postatakarékpénztár, a kendője sarkába kötögetve.

A sok pénz azonban nem tette elbizakodottá. Délelőtt megint csak elment fekete pecsenyére lesni. Sikerült is egy varjút fognia, melyet kendőjével a földből kiálló száraz kóróhoz kötött, a csapdát pedig újra felállította.

Hamar lépre ment egy másik varju is, de a mint ezt az előbbivel össze akarná kötni, a megkötött varju megriadva, nagy rugaszkodással eltörte a száraz kórót, és repült egyenest föl, a fellegek közé, kendőstül, pénzesztül. Oda lett a cigány és alkudozásra fogta a dolgot:

— Várj, várj, te várju! Legyen esed, há már parádézni akárs a gyenyereséges kendőmmel, legálább a hát piczulámat lekd vissza, mingyár kennyebben repüls!

A klinikáról.

Profeszor. Ezen beteg, a mint látja, lábát törte és ennél fogva sántit. Mit tene ön az ily esetben?

Medikus. (Jámborul.) Én is sántitanék.

A paraszt fuvaros tariffája.

— Mennyiért visz be engem a városba, János? — kérdi a fiskális a paraszt fuvarost.

— Mődja van annak, tekintetes uram — magyarázgatja a paraszt. — Példának okáért: egy szekér hasogatott fa 2 forint 50 krajczár, egy szekér szalma 3 forint, egy sze-

kér trágya 2 forint . . . Áldja, vigye, hát csak legyen ez is annyi . . .

— Nem lesz sok, János?

— Nem biz a, kérem átossággal, hiszen tetszik látni, hogy a tekintetes urat is csak trágyának vettem.

Keresztelő.

Kohn Árpádeknál megszületett az első fiu. Összegyült az egész atyafiság az új polgár tiszteletére. Minek kereszteljük?

Valami hősies régi magyar nevet kell neki adni. Legyen hát *Lehel*, — milyen jól fog az majd hangzani: *Kohn Lehel*.

Elindultak a keresztszülők a rabbihoz. Mire azonban az öreg pap előveszi az anyakönyvet és kérdi, hogy milyen nevet irjon be, elfeledték a keresztszülők a szokatlan nevet.

— Hogy is mondták otthon? — töpreng a keresztapa. Valami régi pogány magyar név, ejnye, no . . .

— Annyit tudok, hogy németül azt jelenti: «er athmet»! — jegyzé meg a keresztmama. Hogy mondják azt magyarul?

— Igen, igen, «szuszog»! Tessék tehát beírni: «*Kohn Szuszog*».

Igy lett a fiuból *Kohn Szuszog*.

Élelmes czigány.

Czigány. Ugyan kérem patikárius ur, csókolom a kezsit-lábát, adjon válámi gyomorerősítő orvosságot; nágyon elrontottam a gyomromat.

Patikárus. Itt van; 20 krajczár az ára.

Czigány. Jáj, kérem alássan, de drágá! Talán ákádna valami ócsóbb, a mit már egysér hasnáltak?

Bicarbonas sodae.

Elküldi éjnek idején az ur az inasát, hozzon gyomorégése ellen orvosságot, a mit úgy hívnak, hogy *bikarbóna szóda*.

— Mi kell? — kérdi mérgesen az inast az álmából felriasztott patikáruslegény.

— Hát kérem, nem tudom, de olyan forma, hogy — izé — ha *bika vóna, szólna!*

A sok kollégium.

Buzgó Dániel tiszteletes ur megöregedett, midőn egy szegény ekkláziáról jövedelmesebbre választották meg lelkipásztornak.

Lelkiismeretes, de a világtól egészen elmaradt ref. pap volt, ki élete javát munkában tölté, ki sem mozdulva falujának szűk határából. Midőn a jobb parochiára volt áthurczolkodandó, utja Debreczenen vitt keresztül. Nem látta a kálvinista Rómát, mióta a collégiumból kikerült. Szive nemes érzelemtől dobant meg, szemébe könnyü lopózott s lábai csaknem meggyökereztek, midőn a vasuti állomástól végig tekintett az új paloták fényes során s egyik régi iskolatársával és rokonával a pompás és bármely nagyvárosba beillő «Bika» vendéglőbe hajtattott.

Megebédelték s ebéd után elindultak szemlélődni.

Megnézték a kollégiumot, a nagy templomot, Csokonay szobrát, a szabadság pihenő oroszlánját, a fényes palotasort s mindez elkábitá, lábba hozta Dani bácsit.

Este, midőn a «Biká»-ba visszatértek, azt kérdező tőle rokona:

— No, édes urambátyám, mit szól a mi Debreczenünkhöz?

Az öreg Dani bácsi nagyot sóhajtott, szeméit mély áhitattal az égre szegzé s a szent elérékenyedés naiv és éneklő hangján így szólt:

Valóban nem hittem volna, hogy ily rövid idő alatt, részünkről *annyi kollégiumot* tevének! (Az ujonnan épült palotákat egy-egy kollégiumnak nézte.)

Hogy megy a vasut.

A Mezőtur-Turkevei vasuton két nénémasszony közt a következő beszélgetés fejlődött, miután a kupében végre elhelyezték magukat.

— No má most mingyár mögyünk.

— Az ám!

— De hát hogy is van az mégis, hogy e'zörre csak e'kezd gurúni az egész czug?

— Hm! Hát mikor már e'csöngettek neki, oszt jó kifütyüte magát, rákaját az a kék sapkás embör, hogy möhet, osztán nagyot rug rajta, mikor fölugrik rá, így osztán csak valahogy e'kezd gurúni!

Dresszirozás.

Zárt ajtók mögött elektrizálta a ténsasszony köszvényes férjét; e közben látogató jött, ki beszél és hiában iparkodik behatolni. Oda kiált a szobaleánynak:

— Zárva van az ajtó, lelkem, talán nincs otthon a nagyságos asszony?

— De itthon van, kérem alássan, — volt a felelet, — csakhogy most nem lehet bemenni, mert *dresszirozza a nagyságos urat!*

Hogy lovagolja?

Kupecz. Lovagold ezt a lovat az ur előtt.
Suhancz (titkon a kupeczhez). Hogy lovagoljam? *eladásra, vagy vételre?*

Székely lakonizmus.

- Volt-e keeteknél nagy eső?
- Haaj!
- Megnőtt az Aranyos?
- Tyhű!
- Hát a hiddal mi történt?
- Hopp!

Elárulta magát.

Egy alföldi megyében garázdálkodott az ötvenes években egy Venczlicsek, elsőrendű megyei biztosi minőségben. Úgyes-bajos dolgát akarta általa elintéztetni egy tekintélyes földbirtokos, a kit emberünk leereszkedő nyájassággal fogadott ugyan, de a nyájas modort komorodó ridegség váltotta fel, a feletti bosszankodásában, hogy a kérelmező magyar őnagyságát folyton csak biztos urnak szólította.

A földbirtokosnak pedig azonnal nagyon ismerősnek tetszett a biztos ábrázata, de sehogy sem tudta kisütetni, voltaképen hol is látta ő már ezeket a nemes vonásokat. Egyszerre fölillant előtte, hogy egy prágai szállodában 1846-ban ugyanezen ur szolgálta őt két hétig pinceszéri minőségben. És épen ekkor ejtette ki utoljára a «biztos ur» szavakat.

— Én önnek nem vagyok biztos ur, én nagyságos ur vagyok!

— *Venczl!* — pattogja parancsolólag az eddig kérelmező hang.

— *Befehlen, euer Gnaden!* — mondja őnagysága, felugorva ülőhelyéről, aláztatosan hajlongva.

A DÍVAT.

Legyező ujdonság.
(Similis simili gaudet.)

Csapodár.

Incognito.

A nap.

A la Terra-cotta.

Mégis kár.

Férj. No asszony, itt vagyok megint! Az orvos azt mondá, hogy teljesen kigyógyultam a köszvényemből és ott hagyhatom a fürdőt.

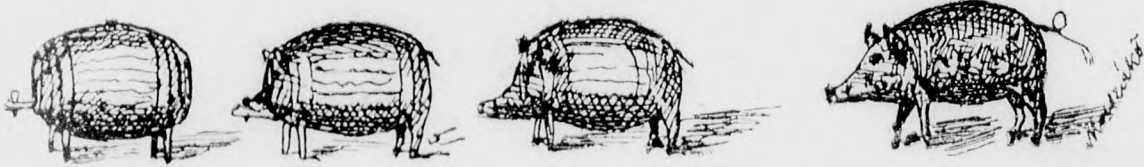
Feleség. Istenem, milyen kár! ezután sohasem tudjuk meg az időváltozást!

Nap és árnyék.

A te kövér erszényed a *nap* s *árnyék* a szerelmem.
Árnyék eltűnik, hogyha a nap lemegy.

Nehéz eltalálni.

Birbies Jancsit elküldték a professornéhoz. Belép a szobába, hát ott ül a kályha mellett két emberi alak, hosszú köntösben, papucseszal, prêmes sipkával és olvas ujságot. Nagyot bámul Jancsi, aztán kifakad belőle:
— *Megköretem a ténsurakat, melyikök kérem a ténsasszony?*

Darwinizmus.

Hogy lesz a hordóból disznó.

Eljegyzési tudósítás.

(Egy hírlapból.)

«Van szerencsém ismerőseimnek és jó barátaimnak Szivesi Hulda kisasszonynyal f. hó 6-án történt eljegyzésemet tudomásukra hozni, egyszersmind magunkat és Dr. professor Jaeger-féle egészségi alsónadrágaimat becses figyelmökbe ajánlani.

Rezezi Hannibal et Comp.»

A ki süket, bolond is.

— Makogi ur! hol is hagytuk el a mult órai vegytani magyarázatokat? Valami híres elem volt.

— *Légeny!* — sugják a nebulók.

— Izé, igen — igen .. a *legénynél!*

*

— Mik a baromfi betegségei? Nevezzen még egyet! — mondja a tanár a vizsgázónak.

— Aszkórság! — sugják erősen a hátulsó padból.

— *Asszonyság!* — siet felelni a kérdezett egész megkönnyebbülten.

Megfelelt.

— Mért sózzák meg a jeget, mikor a jégverembe elteszik?

— Hogy meg ne szagosodjék.

Korkülömbőség.

— Mondd csak, kedves férjem, hogy van az, hogy a hajad már egész fehér, s a szakállad még azon fekete?

— Hiszen hogy ne! Hát nem tudod, hogy a szakállam husz évvel fiatalabb!

A nő azt kívánja, hogy férje szive ohajtását találja ki, a férj azt ohajtja, hogy neje gyomra kívánatát teljesítse.

*

Ha öreg kisasszonyok régi szerelmes levelekkel dicsekszenek, olyan az, mint midőn az ósdi várak a falaikba furódott golyókat mutogatják.

*

Az *eredeti* csak föl nem fedezett plágium, mert hiszen nincs uj a nap alatt.

URAMBÁTYÁM

ÜZENETEL.

Rétság, H. T. Ez az adoma csak szent Dávidnak ad igazat, a ki bölesen mondá: Semmi sem új a nap alatt! Régibb küldeményei újabbak. — Gesztely, Sz. P. Udv az új reminiscenciának, mely vetelkedik a multival. Mielőbb adjuk. — D. Gy. A vasuti verset legközelebb. Nagy üdv. — Bernát. Több bravourral kapkod az anekdotákhoz, mint híres druszája a menyköhöz. Urambátyám is viszozza a barátságos látogatást. — A. Szélek, G. A vers nem rossz, de a humort ép oly lehetetlen belőle kivenni, mint egy meztelen szerecsen zsebéből arany óráát. — N. Kanizsa, T. Tehát piat piscis! félre az álnévvel, a mit a Skaksperei komikai hős hordoz nagy derűtség kíséretében. Csak valódi neve alatt n inél többet találkozzunk! — M—quis. Üzenetünket ismétljük, hogy jöttek és jönnek. — Ö. O. Az új adomák nagyon originálisak; csak a többi is beérkezzék. — Debreczen, V. M. Nem helytelen logika; közre boesátjuk. — M—us. A mulatságos tartalmu küldeményből közelebb. — Uj-Verbász, G. B. Megküldtük. — Lesipuskás. Vizsla-anekdotája nem kutya. — Mohol, V. Jók, csak egy régiség van közte, mikor az elázva elterülő kántor azt mondja: «Kottázom ezt az éneket: Im arcunkra borulunk!» (Pedig ez nagyon népszerűnek látszik, háromfelől is beküldték). — Cs. Még olvasatlan; közelebb. — D. Gábor bácsi bajuszát Jankónkkal pödörtetjük ki. — Több kéziratról térszúke miatt jövőre.

Előfizetési felhívás.

Kedves uramöcsém, kedves öcsémasszony!
Bőjt jön a farsangra, — ember hogy mulasson!
Tán padban aludjunk, míg papol a gárgyán!
— Itt az Urambátyám!

Még hóvizes mezőn nem kelepel gólya,
S már kávé mellett a néni egymást szólja?
A férfia pedig egymást üsse kártyán?
— Itt az Urambátyám!

Késik a kikelet, még a szenelőben
A pattogó parázs vagyon kelendőben.
Tüznél üldögélünk, derült napot várván —
— Itt az Urambátyám!

Ő ragyogtat vissza régi jó időkből
Vidám sugárt, melynél szívesen időzöl,
S jelennel kibékülsz arca mosolygásán:
— Itt az Urambátyám!

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK

AZ

„URAMBÁTYÁM“

humorisztikus képes hetilapra.

Április—június évnegyedre 2 frt.

Április—szeptember félérre 4 frt.

Előfizetések, legzélszerűbben postautalvány-nyal, az „Urambátyám kiadóhivatalába” küldendők, Budapest, hatvani-utca 3. sz.

Teljes számu példányokkal (január 1-től) még szolgálhat

Az Urambátyám kiadóhivatala.

Első magyar horganyedzési műintézet

WEINWURM ANTAL
fényképező
Budapest, IV., Károly-utca 3. sz.
Ajanja munkái
mindennemű fényképezeti művek
előállítására.

Zinkografiai Duzcok
árjegyzékek,
hirdetvények, címlapok, érmék
és mindennemű iratoknak
fényképek rajzok sokszorosítás
és kőfényirda.

Megrendelések pontosan eszközöltenek.

CHEMIGRAFIA

Felelős szerkesztő: Bartók Lajos.

Franklin-Társulat könyvnyomdája, Budapest, egyetem-u. 4.

(A képek WEINWURM A. műintézetében készülnek.)

Hirdetmény.

A Magyar Jelzálog Hitelbank t. cz. részvényesei az 1886 márczius hó 25-ik napján déli 12 órakor a bank helyiségeiben (V., Erzsébet-tér 9. szám alatt) tartandó

XVII. rendes közgyűlésre

ezennel tisztelettel meghivatnak.

Napirend:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság évi jelentése.
2. Az 1885. évi mérleg előterjesztése és a fölmentvény megadása.
3. Határozathozatal a tiszta nyereség hovatfordítása iránt.
4. A nyugdíjintézet alapszabályainak jóváhagyása.
5. Igazgatóság választása.
6. Felügyelő-bizottság választása.

A részvények letehetők:

Budapesten: a bank főpénztáránál (V. Erzsébet-tér 9. sz. a.) és a Magyar leszámítoló- és pénzváltóbanknál.

Bécsben: az Union-banknál.

Párisban: a Societé de dépôts et de comptes courant ezimü banknál.

Az igazgatóság.

Alapszabályok kivonata.

20. §. 10 teljesen befizetett részvény, vagy 20 részvény-jegy tulajdona egy szavazatra jogosít.

21. §. Részvényesek, kik szavazójogukkal élni akarnak, kötelesek a közgyűlés összeülte előtt legalább 8 nappal részvényeiket térítvény mellett letéteményezni.

A letéteményezés a bank pénztáránál vagy más, a hírlapokban kijelölt helyeken eszközölendő.

22. §. A szavazójog személyesen vagy meghatalmazott által gyakorolható. Meghatalmazás csak részvényesnek adható.

Testületek, intézetek és kereskedelmi cégek, továbbá nők és kiskorúak a közgyűlésen törvényes képviselőjük által vehetnek részt, ha azok különben részvényesek nem volnának is.

Azoknak, kik szavazójogukat igazolták, a részvények és az utánok járó szavazatok számának megjelölésével ellátott igazoló jegyek adatnak ki.

A részvények a részvényes által sajátkezűleg aláírandó jegyzékbe, számszerű sorrendben és pedig a Magyar Jelzálog Hitelbanknál 1, minden egyéb letét helyen 2 példányon bejegyzendők.

A letévő a letett részvényekről térítvényt nyer és a részvények annak idején, a közgyűlés megtartása után, csakis ezen térítvény visszaadása mellett fognak neki kiszolgáltatni.

Az 1885. évi mérleg és jelentés 1886. márczius hó 16-tól kezdve a t. cz. részvényesek rendelkezésére áll.

Arczképek fénykép után,

legcélszerűbb ajándék bármily alkalomra.

Vászonra művészileg olajba festve, tetszés szerinti nagyságban megrendelhetők a francia-magyar keresked., festészeti, szobrászati és műipari vállalatnál,

BONDY B.

Budapest, Andrassy-ut 15.

Arjegyzék ingyen és bérmentesen.

Budapesti közuti vaspálya-társaság.

Hirdetmény.

A «Budapesti közuti vaspálya-társaság»

XXI-dik rendes közgyűlése

f. évi márczius 31-én, délelőtti 10 órakor, az evang. iskola disztermében (IV., sütő-utca 1. sz.) fog megtartatni.

Napirend:

1. Igazgatóság évi jelentése, az 1885. évi zárszámlának és mérlegnek s a felügyelő-bizottság ezekre vonatkozó jelentésének előterjesztésével. Határozat a felmentvény értelmében.
2. Az osztalék megállapítása.
3. Előterjesztés a vasuti hálózat kiterjesztése tárgyában.
4. Az 1886. évi költségvetés megszavazása és határozat a fedezet érdemében.
5. Indítvány az alapszabály 2., 5., 6., 20., 24., 30., 50. és 58. §§-ainak megváltoztatására.
6. Netáni indítványok a t. részvényesek köréből, a menyiben ilyenek alapszabályszerűen, (8 nappal a közgyűlés előtt írásban) fognak az igazgatóságnál bemutatatni.
7. Az igazgatóság megbízásának lejárta folytán új választás.

2731

Szavazati joggal bírnak a társaság közgyűlésein (alapsz. 15. és 20. §§.) mindazon részvényesek, kiknek részvényei a részvénykönyvben a közgyűlést megelőzőleg legalább 45 nap óta saját nevükre vannak írva, ha részvényeiket legalább 8 nappal a közgyűlés előtt az igazgatóságnál letéteményezik. Felkérhetnek tehát a t. részvényes urak, kik a jelen közgyűlésben résztvenni óhajtanak, miszerint részvényeiket, a szelvényekkel együtt, bezárólag f. évi márczius hó 23-ig a délelőtti órákban, az igazgatóságnál (VI. Andrassy-ut 9) térítvény mellett letenni méltóztassanak, hol a szavazati igazolványokkal egyidejűleg előterjesztendő zárszámla és a mérleg, valamint a felügyelő-bizottság jelentése is lesz átvehető.

Budapest, 1886 márczius 10-én.

Az igazgatóság.

Kincsem-sorsjegy

á 1 ft 11 sorsjegy 10 ft
csak

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 frt, 5000 frt 20% lev. ||4788 pénz-nyeremény

A magyar lovar-egylet
sorsjegy-irodája: Budapest, Váci-utca 6. szám.

ÁGEMES FORRÁS

MOHAI

hazánk egyik legszépsavdusabb

SAVANYUVIZE

Kitünő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál, s a gyomornak az idegrendszer bántalmain alapuló bajaiban. Általában a víz mindazon kóroknál kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend

Az 1885. évi elszállítás 1,800.000 palaczk.

Folyton friss minőség készletben a főraktáron

Édeskuty L. m. kir. udv. szállító, Erzsébet-tér 7. szám.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

WIRTH JÁNOS

16 év óta fennálló

arany-, ezüst-, ékszer- és óragyár-raktára
BUDAPESTEN

IV., hatvani utca 12. sz. a nemz. casino kapujával szemben.

Kivonat az árjegyzékből:

Arany gyűrűk ... 2.- 4.- 5.-	Arany garnitúrák ... 15.- 20.-
Gyémánt gyűrűk 8.- 10.- 15.-	Gyémánt " ... 80.- 100.-
Brillánt gyűrűk 20.- 30.- 40.-	Brillánt " ... 150.- 200.-
Arany fülbevaló 1.50 2.- 3.-	Arany óralánc rövid 16.- 20.-
Gyémánt " 12.- 15.- 20.-	" " hosszú 25.- 30.-
Brillánt " 40.- 50.- 60.-	" Collir lánc ... 5.- 8.-
Coráll " 3.- 4.- 5.-	" kereszt ... 2.- 3.-
Zománcos " 2.- 3.- 4.-	Gránát kereszt ... 1.- 2.-
Arany broche ... 6.- 7.- 8.-	
Coráll " ... 4.- 5.- 6.-	
Divat " ... 4.- 6.- 8.-	
Arany karperec 20.- 25.- 30.-	
Zománc " 5.- 6.- 7.-	
Gránát karperec 4.- 5.- 6.-	

Nyakkendő tük.

Arany, ezüst, gyémánt	5.- 6.-
Ezüst óralánc	3.- 4.-

Valódi svájci órák két évi jótállással.

Ezüst henger-óra 1 fed. ... 9.-	Arany rem.-óra 2 fed. 50.- 60.-
" " 2 " ... 12.-	" chron.-rem. 2 " ... 200.-
" horgony " 1 fed. ... 14.-	" női óra 1 " ... 18.-
" " 2 " ... 16.-	" " 2 " 24.- 30.-
Metall v. nickl rem.-óra 8.- 10.-	" " remont. 1 " 28.- 30.-
Ezüst rem.-óra 1 fed. 14.- 16.-	" " 2 " 35.- 40.-
" " 2 " 18.- 20.-	Arany női remont.-óra
Arany férfi-óra 1 " ... 35.-	2 fed. zománcozva 40.- 50.-
" " 2 " 40.- 45.-	Arany női remont.-óra
Arany rem.-óra 1 " 40.- 45.-	2. fed. gyém. kövekkel 50.- 60.-

Részletes árjegyzéket kívánatra bérmentve küldök.

20 frton felül megrendeléseknél szabott áraimból 3% engedményezek.

A raktáramból származó tárgyak mindegyike a magyar kir. fémjelző hivatal által felülvizsgálva és törvényszerűen fémjelvezve van. — A drágakövek valódisága és súlyáért vevő irásbeli jótállást kap. — Minden szakmába vágó cikk dus választékban található raktáromon. — Vidéki megbízások lelkiismeretes és gyors elintézésére kiváló gondot fordítok és meg nem felelő tárgyakat készséggel kieserélek. — Levélbeli kérdézőkódésekre szívesen és ki-merítően válaszolok.

Mindenféle ezüstmű a legnagyobb választékban.

Nálam vásárolt órákért 2 évi irásbeli jótállást vállalok.

Tessék próbát tenni!

Kitüntetve az 1885-iki országos kiállításon versenyképességért nagy éremmel. Ujonan javított mirenymentes hordókné, melynek használata által a bor nem kap kénbűzt, mi fej és gyomor-fájást okoz, sőt hamarabb tisztul s eltarthatóbb lesz, hibás borok is kigyógyíthatók. Ki egyszer ily hordóként használ, nem vesz a régi méregtartalmu, bűdös Einschlagból. Kívánatra használati utasítás, árjegyzék, minták ingyen. Biztos szer az üszög ellen. Ezen szer nem támadja meg a vetőmag csiraképességét, a hozzá kevert kitünő trágyások által a növény első időszaki fejlődésére előnyös hatással bír. Ajánlatos a gazdaközönségnek, hogy tavaszkor az árpa, tavaszi buza, tengeri és zab vetésekhez is alkalmazza. Egy 50 dekás csomag elég 300 liter vetőmaghoz, rajt az igen egyszerű használati utasítás, ára 28 kr. Ha fenti gyártmányaimból együttesen 5 kilo rendeltek utánvétellel, bérmentve küldöm.

Schönbeck Imre, Esztergomban.

KINCSEM-SORSJEGYEK

drbja 1 frt, 11 drb csak 10 frt.

1. főnyer. 50,000 frt.

2. főnyeremény 10,000 forint.

3. főnyeremény 5,000 forint.

összesen 4788 nyeremény, mely 20%-nyi levonással készpénzben fizettetik ki.

Huzás 1886 április hó 24-én.

"MERCUR"

kiadóhivatalának

bank- és váltóüzlete

POLITZER S.

Budapest, Dorottya-utca 12.

A „Mercur“ lap előfizetési ára egy évre bérmentes beküldéssel együtt 2 frt. Az előfizetés bármelyik napon történhetik.

Javított EXZELLENT-SZÉKEK.

Használhatók szék, zsöllye-szék, nyugágy és rendes ágy gyanánt. E székek az egyetlenek a világon, melyek 10-féle állásba helyezhetők; kiválóan alkalmasak támlás-, dohányzó-, olvasó-, kerti, szunyokalo- és hölgy-székeknek, s katonatiszti körökben igen kedveltek és elvannak terjedve. Mint egy könyv összezsáphatók, s ily alakban a falhoz támasztva, vastagságukban

12 centiméternyi helyet foglalnak el, pontosan 8 kilogr. nehézségűek, s a postán csomagként szállíthatók. E székeket 2 vámmáza nehézségű egyének használhatják s azok tartósságáért 3 évi jótállás nyújtatik. Legülőbbek alkalmi ajándékul, és Dr. med. Rainer által Budapesten, könnyű átaikíthetőségük, valamint kényelmességük miatt betegek és idősek részére a legjobban ajánlatnak. E székek a főnnebbi rajzhoz tökéletesen hasonlítanak, barnára vannak lakozva és párnázással (jute-szövet-bevonat) együtt 7 frtba kerülnek; fin. belga szőnyeggel elegánsan s elpusztíthatatlanul 9 frt; igen nagy és igen nehéz egyéneknek belga szőnyeggel 10 frt. Csomagolás 30 kr. 7000 drb. lett eladva. Szállítás utánvét mellett.

SCHÖBERL C., Budapest, IV., szerb-utca 13. sz.

Felhívjuk a t. közönség figyelmét lapunk mai számában hirdetett Wirth János ékszer- és óragyári raktárára, mely 16 évi fennállása óta, úgy a főváros, mint a vidék kedvenc ékszerbevásárlási helye.